

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 18 - 24 august 2019

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

Doamne, Dumnezeu nostru, Te rugăm mult milostive, deschide inimile noastre și fă-ne să înțelegem și să cunoaștem calea Ta cea dreaptă, izbăvindu-ne pe toți, și casele și sufletelor noastre, din furtună, din valuri, din necazuri și din păcate ca să Te mărim pe Tine în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE

O, Doamne, nu numai vălul Te ascunde dinaintea mea, ci și un zid de nepătruns. Cât de greu este aceasta după ce am simțit prezența Ta atât de aproape! Dar sunt pregătit să rămân în această stare atâta timp cât îți place Ție să mă mențin în ea, o Preadulcele meu Isus, deoarece credința îmi spune, că Tu ești încă și întotdeauna lângă mine... Pe Tine Te caut... De aceea ajută-mă să ajung la Tine prin credința curată... Niciodată nu am simțit o slăbiciune atât de mare, dar credința îmi spune că această goliciune a mea mă apropie mai mult de Tine și socotesc că tocmai datorită propriei mele slăbiciuni mă iubești așa de tare, căci atâtea haruri mi-ai oferit!... Împarte și altor suflete dulceața și mângăierea Ta, pentru a le atrage la Tine. Iar pentru mine, fă, ca întunecimea care m-a cuprins, să mă apropie mai mult de Tine. Amin. (După Sfânta Elisabeta a Sfintei Treimi)

Cu ocazia aniversării zilei dumnevoastră de naștere: **Maria Mihele, Antonio David și Olga Tuduce** în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

Ori El, ori nimic!

Petru și ceilalți ucenici tocmai au văzut minunea înmulțirii pâinilor, însă în momentul în care sunt singuri în barcă, înconjurați de valuri amenințătoare și de furtună, au nevoie de noi semne care să le confirme prezența Mântuitorului. Petru face o cerere cel puțin îndrăznească: aceea de a merge pe ape la fel ca Isus. Totul se desfășoară în logica celui faimos: “totul este cu puțință celui ce crede”, completat desigur de cel puțin la fel de faimosul: “fie ție după credința Ta!” Pașii celui dintâi dintre apostoli se sprijină pe ape ca și pe pământ uscat atâta timp cât privirea și credința sunt ancorate în Fiul lui Dumnezeu. Când însă privirea se desparte de cea a lui Isus și credința se scufundă sub valurile neîncrederii, picioarele lui Petru devin de plumb și el se scufundă odată cu credința lui. Mâna Mântuitorului îl apucă și cuvintele Sale îl trezesc din mrejele fricii: “de ce te-ai îndoit puțin credinciosule?”

Momentul contemplant ne vorbește de calea Bisericii după Învierea Domnului și de cea a fiecăruia dintre noi în timp ce traversăm marea cea amară a acestei lumi. Ni se pare că suntem singuri, că Domnul este departe și că totul este o nălucire în jurul nostru. Avem nevoie încontinuu să vedem semne, să simțim prezența Mântuitorului, să auzim glasul Lui, și Isus ne vine în întâmpinare încontinuu. Este tot timpul cu noi, însă întunericul lumii, furtunile și valurile din viața noastră ne împiedică să-l vedem. Suntem tot timpul la un bob de credință distanță de Dumnezeu. Împreună cu Petru, suntem și noi în siguranță atâta timp cât vorbim cu Domnul, cât îi cerem ajutorul. De multe ori însă, la fel ca Principele Apostolilor, ne îndepărtăm privirea și ne lăsăm fascinați sau speriați de ceea ce vedem în jur. Spectacolul care ne înconjoară, astăzi ca și mereu probabil, este unul jalnic: suntem speriați de crize, pericole, vești de războaie. Pare că barca vieții noastre și barca Bisericii se apleacă periculos de mult, pare să ia apă și în loc să strigăm ca și Petru “Doamne ajută-ne”, ne lăsăm cuprinși de disperare. Isus ne spune: “îndrăznește, îndrăzniți, Eu am biruit lumea”, însă noi prin atitudinea noastră de multe ori îi replicăm: “da, dar uite ce tsunami se apropie”, și inevitabil ne scufundăm.

Întrebarea pe care trebuie așadar să ne-o punem este următoarea: credem că Isus poate să facă tot ceea ce a promis, nu în general, ci în mod concret, în viața noastră? Și iarăși: credem că Cel ce a înmulțit pâinea, o mai face și astăzi, dăruindu-ne o frământătură nouă, diferită de cea a lumii în care trăim? Și mai ales: suntem dispuși să mergem pe urmele Lui, ieșind din logica cetății lumesti pentru a intra în cea a Împărăției Cerurilor? Fiindcă într-adevăr marea este extrem de agitată, valurile înfricoșătoare și barca se clatină periculos de mult. Unul singur este Cel ce poate să ne mântuiască: Cel ce calcă orgoliul valorilor și poruncește furtunilor cu un simplu cuvânt. Așadar, ori El ori nimic!

PSS Claudiu, Episcopul Curiei